

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ADAM GIDWITZ

O poveste griminală

Adam Gidwitz s-a născut la 14 februarie 1982, în San Francisco, dar a crescut în Baltimore. A fost un copil rebel, așa cum el însuși recunoaște, fiind adesea chemat în biroul directorului la școala despre care spune că nu avea foarte multe reguli, însă el avea oricum grijă să le încalce și pe acelea. Mai târziu a urmat cursurile de limba și literatura engleză din cadrul Universității Columbia. După ce a oscilat între religie și filozofie, a ales în cele din urmă literatura engleză pentru că, spune el, cele mai mari adevăruri despre viață se ascund în ficțiune. În anul trei de facultate a obținut o bursă la Oxford, unde, datorită timpului liber din belșug de care putea profita, a luat pentru prima oară în calcul posibilitatea de a deveni scriitor. După terminarea facultății a lucrat ca profesor. Acum, Adam Gidwitz este scriitor cu normă întreagă, iar timpul și-l împarte între scris și vizite făcute copiilor din școlile de pe întregul cuprins al Americii. *O poveste grimminală* a fost desemnată de majoritatea publicațiilor de profil drept „Cea mai bună carte pentru copii” în anul 2010.

Mai multe informații despre Adam Gidwitz și proiectele lui găsiți aici: <http://adamgidwitz.com/>

Hugh D'Andrade este un artist american care locuiește în San Francisco. A absolvit California College of the Arts și în prezent este profesor la Digital Art Institute din San Francisco. Despre *O poveste grimminală* spune că este „stranie, amuzantă și chiar înspăimântătoare pe alocuri. Perfectă pentru tinerii cititori.”

Libris

Respect pentru oameni și cărți

O
POVEȘTE
GRIMMINALĂ

ADAM GIDWITZ

Traducere din engleză
de Florin Bican

ARTHUR

Redactor: Alina-Nicoleta Ioan
Tehnoredactor: Ionuț Bănuță
Ilustrația copertei: Hugh D'Andrade
DTP copertă: Alexandru Daș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GIDWITZ, ADAM

O poveste grimminală / Adam Gidwitz; trad. de Florin Bican;
il.: Hugh D'Andrade. – București: Editura Arthur, 2015

ISBN 978-606-8620-24-4

I. Bican, Florin (trad.)
II. D'Andrade, Hugh (il.)

821.111(73)-31=135.1

ADAM GIDWITZ

A Tale Dark and Grimm

Copyright © Adam Gidwitz, 2010

Illustrations copyright © Hugh D'Andrade

© Editura Arthur, 2015, pentru prezenta ediție
Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial Art.

Familiei mele. Bineînțeles

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Odată ca niciodată, toate poveștile erau de groază.

Gata, am înțeles. Nu mă credeți. Și aveți dreptate. Până acum câțiva ani, nici eu n-aș fi crezut. Fetițe cu scufițe roșii care țopăie prin pădure? De groază? N-aș prea crede.

Dar am început să le citesc. Pe cele ADEVĂRATE. Pe alea din cartea legată în pânză prăfuită și ascunsă hăt, într-un colț uitat al bibliotecii. Poveștile alea sunt ceva mai întunecate. Acolo nu prea găsești fetițe cu scufițe roșii.

Numai una. Și pe aia chiar o mănâncă lupul.

Atunci de ce toate poveștile pe care le-ați auzit sunt plicticoase de te doare mintea? Știți și voi care-i faza cu poveștile. Cineva spune o poveste. Apoi altcineva o spune mai departe și povestea se schimbă. O mai spune și altcineva și iar se schimbă. Apoi, cineva i-o povestește copilului său și lasă deoparte toate... cum să le zic, toate momentele de groază... și te trezești cu o poveste despre o fetiță drăgălașă cu scufiță roșie pe cap, care țopăie prin pădure în drum spre bunica, să-i ducă prăjiturele. Și de plictiseală te prăbușești fără simțire la podea.

Dar adevăratele povești ale fraților Grimm nu sunt deloc așa.

Gândiți-vă, de pildă, la *Hänsel și Gretel*. Doi copii lacomi încearcă să mănânce căsuța unei vrăjitoare. Atunci vrăjitoarei îi vine ideea să-i gătească frumos și să-i mănânce ea pe ei. Ceea ce mie mi se pare corect. Dar, înainte de a-și vedea dus la bun sfârșit planul (absolut rezonabil), copiii o încuie în propriul ei cuptor și-o coc până-și dă duhul.

Ceea ce, trebuie să recunoașteți, e tare de tot.

Numai că – și aici e clenciul – asta nu-i adevărata poveste cu Hänsel și Gretel.

Vedeți voi, mai există un fir al poveștii în basmele fraților Grimm. E o poveste care șerpuiește prin cărțoiul ăla muced și misterios ca o dâră de firimituri prin pădure. Apare în cărți de care voi poate n-ați auzit niciodată, cum ar fi *Johannes cel Credincios* sau *Frate și soră*. Dar și în cele de care sigur ați auzit – *Hänsel și Gretel*, de pildă.

Este o poveste despre doi copii – o fetiță pe nume Gretel și un băiețel pe nume Hänsel – care umblă printr-o pădure fermecată și înspăimântătoare. Este o poveste cu doi copii care încearcă să facă ceva și mai întâi nu reușesc, dar apoi reușesc. Este povestea unor copii care deslușesc înțelesul lumii.

Înainte să continui, vreau să vă previn: poveștile fraților Grimm – cele care n-au fost modificate pentru cei mici – nu sunt deloc drăguțe. Sunt violente și sângeroase. Și ce-o să auziți acum, povestea adevărată din *Basmele* fraților Grimm, este mai violentă și mai sângeroasă decât v-ați putea imagina.

Nu glumesc.

Așa că dacă genul ăsta de povești vă sperie, poate ar fi cazul să vă opriți aici. Vedeți voi, ținutul Grimm poate fi unul destul de necruțător.

Care însă merită explorat. Pentru că și în viață, în cele mai întunecate cotloane, descoperi frumusețea cea mai strălucitoare și înțelepciunea cea mai luminoasă.

Și, desigur, cel mai mult sânge.